

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

17. An quis peccet mortaliter non suscipiens Sacramentum Confirmationis, dummodo non adsit contemptus? Et an notabilis negligentia contemptus censeatur, ut si quis, data opportunitate suscipiendi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

RESOL. XVIII.

An adultis in articulo mortis possit ministrari Sacramentum Confirmationis? Et an sit preceptum, data opportunitate, suscipiendi Confirmationem? Ex part. 5. tr. 3. Ref. 30.

§. 1. Respondeo affirmativè cum Sancio in se- lect. dispur. 40. num. 4. Igitur ægroti in periculo mortis, si antea confirmati non fuerint, optimum esset eos per Episcopum consignari, c. ut Episcopi, de Consecr. dist. 5. Idem docet Hugo S. Vict. 2. de Sacr. p. 7. c. 3. D. Th. hic art. 8. D. Bonaventura, Soto, & alij in 4. dist. 7. favètque ratio: nam etiam si fortè non convalescant, tamen Sacramentum iis prodest simpliciter ad augmentum gratiæ, quæ est per se aliquid præstantissimum, prodest quoque ad pugnam cum carne propria, & cum dæmone ipso in articulo mortis, imò ad molestias morbi faciliùs tolerandas; quamvis enim fateamur aliud Sacramentum fuisse institutum contra tentationes mortis, nimirum Extremam-Unionem, sed tamen bonum bono additum efficit aliquid melius, & funiculus duplex fortius adstringit. Adde quòd morbi aliquando sunt valde diuturni, & multorum nunc mensium, nunc annorum. Aliqui citant hic Innocentium I. ep. 1. sed malè, non enim ibi agit de Sacramento Confirmationis, sed Extremæ-Unionis, quod quidem ait Episcopus ægrotis conferre posse, & licet utatur vocabulo Chrismatis, tamen vel accipit Chrisma improprie pro qualibet sacri olei unctione, vel intelligit Episcopos uti posse sacro Chrismate ad Extremam-Unionem, quod non licet Sacerdotibus. Unde ex his Adrianus in 4. de Confirmatione, art. 1. putat obligari sub mortali infirmos sacramentum Confirmationis sumere, ubi esset consuetudo obligatoria, sed Zambranus de Sacram. Confirm. cap. 2. dub. 5. num. 4. credit dictam consuetudinem modò non reperiri alicubi.

2. Sed dices, non solùm ex consuetudine, sed ex præcepto teneri adultos Confirmationem sumere, ut docet Scotus in 4. distinct. 7. quest. 2. D. Bonavent. art. 3. qu. 2. D. Anton. in 3. part. tit. 14. c. 14. VValdensis lib. 2. de Sacram. cap. 111. Sylvester ver. Confirmatio, num. 3. Hugo de S. Victore lib. 2. de Sacrament. part. 3. cap. 3. & Petrus Sotus lect. 2. de Confirmatione, & probatur ex D. Cypriano ep. 70. ubi ait, necessarium esse, ut baptizati ungantur Chrismate: ista enim necessitas præ se fert aliquod præceptum; eodèmq; modo loquitur D. Melchiodes epist. ad Episcopos Hispania. Etiam si moriturus sufficiat regenerationis auxilia, tamen victuris necessaria sunt Confirmationis beneficia: & duo hæc Sacramenta ita juncta sunt, ut ab invicem, nisi morte præveniente, separari nullatenus possint, & unum sine altero ritè perfici nequeat, cap. de his, de consecrat. distinct. 5. Concilium Aurelian. can. 3. baptizatus non censetur Christianus; nisi post Confirmationem Episcopalem, intellige planè ac perfecte Christianus. Huc quoque pertinet cap. omnes fideles de Consecrat. distinct. 5. ex Epistola Urbani. Omnes inquit, fideles post Baptismum debent accipere Spiritum sanctum per impositionem manuum Episcopi, ut plenè Christiani inveniantur. Accedit ratio, etenim vita hæc plena est innumeris tentationibus, & militia est vita hominis super terram: ergo qui potest hoc Sacramentum suscipere, nec ta-

Sup. hoc supra in Ref. r. 6. §. ult. & in Ref. 17. per totam. & in alijs ejus annot.

ANTON. OPERA TOM. 13 II E III

RESOL. XVII.

An quis peccet mortaliter non suscipiens Sacramentum Confirmationis, dummodo non adsit contemptus?

Et an notabilis negligentia contemptus censeatur, ut si quis data opportunitate suscipiendi illud Sacramentum, qualem postea facile non habiturus sit, illud suscipere intermitat?

Et notatur, quod per accidens, ut ratione scandali, possit omisso hujus Sacramenti esse peccatum mortale. Ex part. 3. tract. 4. Ref. 25.

§. 1. Ego alibi negativam sententiam docui cum multis Doctoribus, quibus nunc addo Valentiam tom. 4. disp. 5. q. 2. punct. 3. Molfesum in summa, tom. 1. tract. 4. cap. 2. n. 211. Fernandez de Heredia in disputationibus mixtis, de confirm. dist. 5. part. 2. dub. 1. num. 6. Etium in 4. sent. dist. 7. §. 18. Zambranus de casibus occurrentibus in art. mortis, cap. 2. dub. 4. num. 1. qui citat Henriquez, Adrianum, Sotum, Ledesnam, Navarum, Rodriguez, Covarruviam, & Suarez, dummodo non adsit contemptus.

2. Sed difficultas est, an notabilis negligentia contemptus censeatur, ut si quis data opportunitate suscipiendi istud Sacramentum, qualem postea non facile habiturus sit, illud suscipere intermitat: Affirmativè respondent Richardus, Bonaventura, Durandus, Marsilius, Paludanus, Major, Sylvester, Toletus, & alij apud Fernandez in exam. Theol. mor. part. 3. §. 5. n. 1. & Layman in Theol. mor. lib. 1. tract. 3. cap. 5. n. 4.

3. Sed ipsi merito negativam sententiam docent cum Caietano, Soto, Navarro, Victoria, & alijs. Et ratio est, quia ait Layman, multa animæ salubria facere intermitimus, quia cogitamus absolute ad salutem nobis necessaria non esse, quæ tamen non contemnimus; sed hoc accidit in casu nostro; ergo. Notandum est tamen, per accidens, ut ratione scandali, posse amissionem hujus Sacramenti esse peccatum mortale, igitur secluso scandalo, & contemptu illud omittere non erit crimen lethale.